

Î N C H E I E R E

17 iunie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Arnăut, reprezentat de avocatului Vasile Foltea,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Arnăut împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 812/36 din 12 decembrie 2017 cu privire la examinarea în ședință închisă a demersului Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la suspendarea din funcție a judecătorului Arnăut Sergiu și cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 813/36 din 12 decembrie 2017 cu privire la admiterea demersului Procurorului General, Eduard Harunjen privind suspendarea din funcție,

împotriva hotărârii din 23 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Sergiu Arnăut,

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2017, Sergiu Arnăut a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, solicitând anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.812/36 din 12 decembrie 2017 cu privire la examinarea în ședință închisă a demersului Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la suspendarea sa din funcție și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.813/36 din 12 decembrie 2017 cu privire la admiterea demersului Procurorului General, Eduard Harunjen privind suspendarea din funcția de judecător (f.d. 2-6, vol.I).

La 15 ianuarie 2018, Sergiu Arnăut, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, a depus cerere de înlăturare a neajunsurilor, în care a fost concretizată cererea de chemare în judecată (f.d. 38-54, vol.I).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la 05 decembrie 2017 Procurorul General al RM a adresat Consiliului Superior al Magistraturii demersul privind suspendarea din funcție a judecătorului Arnăut Sergiu.

Conform hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.812/36 din 12 decembrie 2017, propunerea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii Micu Victor privind examinarea chestiunii date în ședință închisă ar fi fost susținută prin votul unanim „pro” al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.813/36 din 12 decembrie 2017, s-a admis demersul Procurorului General, Eduard Harunjen privind suspendarea din funcție a judecătorului Arnăut Sergiu, iar în motivarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii contestată, s-a menționat doar că a fost dat acordul la acțiunile propuse în demersul procurorului în scopul de a oferi posibilitate organului de urmărire penală să investigheze circumstanțele cauzei sub toate aspectele complet și obiectiv.

După cercetarea procesului-verbal al ședinței Consiliului Superior al Magistraturii referitor la emiterea hotărârilor contestate, își manifestă dezacordul și indică că, în conformitate cu extrasul din procesul-verbal și înregistrarea audio a ședinței din 12 decembrie 2017, Sergiu Arnăut și avocatul acestuia, au fost înlăturați provizoriu din sala de ședințe pe durata întreruperii ședinței de examinare a demersului Procuraturii Generale referitor la aplicarea măsurii procesuale de constrângere – suspendarea provizorie din funcție.

Reiterează că ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nu poate fi întreruptă. Odată începută, aceasta se întrerupe doar în momentul în care Plenul Consiliului rămâne în deliberare. În situația în care Sergiu Arnăut și avocatul acestuia categoric au refuzat o asemenea procedură, invocând principiul contradictorialității procesului, membrul Consiliului Superior al Magistraturii, Mihai Poalelungi, a solicitat o pauză de 10 minute.

După ce participanții au părăsit sala de ședințe, în perioada de aproximativ zece minute, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, inclusiv Procurorul General, posibil au discutat neprotocolar aspecte care nu au fost aduse la cunoștința sa, contrar prevederilor pct.13.8 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii (Regulamentul CSM), în conformitate cu care, doar în cazul în care din motive tehnice nu este posibilă înregistrarea audio-video a ședinței Plenului Consiliului, membrii Consiliului vor decide asupra continuării, întreruperii sau amânării ședinței.

În perioada în care a fost înlăturat din sala de ședințe, sub pretextul unei pretinse pauze de aproximativ 10 minute, Procurorul General a prezentat membrilor Colegiului Consiliului Superior al Magistraturii anumite aspecte ale cauzei care nu au conexiune cu aspectele invocate în conținutul demersului privind aplicarea în privința sa a măsurii procesuale de constrângere – suspendarea provizorie din funcție.

Astfel, invocă că hotărârea protocolară prin care a fost întreruptă ședința pentru aproximativ 10 minute, este ilegală și contrară procedurii reglementate de Regulamentul CSM, prezentându-se ca o soluție voalată de expulzare a reclamantului și avocatului acestuia din sala de ședință, aparent, pentru a da posibilitate Procurorului General să-și expună în procedură necontradictorie argumente pretinse a fi confidentiale.

Totodată Consiliul Superior al Magistraturii nu a argumentat care ar fi motivele anunțării întreruperii și a acționat contrar procedurii reglementate de Regulamentul CSM, în conformitate cu care, doar în cazul în care din motive tehnice nu este posibilă înregistrarea audio-video a ședinței Plenului Consiliului, membrii Consiliului vor decide asupra continuării, întreruperii sau amânării ședinței.

Menționează reclamantul că, deși în motivarea demersului de suspendare provizorie din funcție, Procurorul General a invocat prevederile art. 197 și 200 Cod de procedură penală, în cadrul ședinței de examinare a acestui demers de către Consiliul Superior al Magistraturii nu a fost prezentată vreo ordonanță motivată, prin care procurorii ar fi dispus aplicarea în privința învinutului Sergiu Arnăuț a acestei măsuri procesuale de constrângere.

Potrivit prevederilor art. 197 alin. (1) pct.3) Cod de procedură penală, suspendarea provizorie din funcție reprezintă o măsură procesuală de constrângere, „... care poate fi aplicată de organul de urmărire penală, procuror sau judecător” în scopul asigurării ordinii stabilite privind urmărirea penală, judecarea cauzei și executarea sentinței. Făcând referire la procedura aplicării măsurii procesuale de constrângere sub formă de suspendare provizorie din funcție, consideră a fi relevante și necesar a fi aplicate, prin analogie, prevederile art. 177 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd expres că: „Referitor la aplicarea măsurii preventive, procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală emite, din oficiu sau la demersul organului de urmărire penală, o ordonanță motivată.

Prevederi relevante în acest sens conține și art.255 alin. (1) Cod de procedură penală, în conformitate cu care, în desfășurarea urmăririi penale, organul de urmărire penală, prin ordonanță, dispune asupra acțiunilor sau măsurilor procesuale în condițiile prezentului Cod.

Mai menționează și faptul că, potrivit prevederilor art.304 alin.(1) Cod de procedură penală, „Temei pentru începerea procedurii de aplicare a măsurilor procesuale de constrângere îl constituie ordonanța motivată a organului investit cu astfel de împuterniciri, în conformitate cu prezentul cod, și demersul procurorului prin care se solicită acordul pentru efectuarea acțiunilor respective”.

Astfel, coroborând prescripțiile imperative ale art. 177 alin. (1), art. 255 alin. (1) și art. 304 alin. (1) Cod de procedură penală, se poate menționa că Consiliul Superior al Magistraturii nu a avut temei legal de a emite hotărârea nr.813/36 din 12 decembrie 2017, prin care s-a dispus suspendarea din funcție a judecătorului Curții de apel Chișinău, Sergiu Arnăuț, din motivul că, nu a avut la executare o ordonanță în acest sens, emisă de procuror, prin care să se dispună aplicarea măsurii procesuale de constrângere respective în privința lui Sergiu Arnăuț.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.813/36 din 12 decembrie 2017, prin care s-a dispus suspendarea lui Sergiu Arnăuț din funcția de judecător al Curții de apel Chișinău a fost emisă cu depășirea competențelor și drepturilor prevăzute de Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii și Legea cu privire la statutul judecătorului, deoarece în competența Consiliului Superior al Magistraturii nu se regăsește dreptul de a aplica măsura procesuală de constrângere – suspendarea provizorie din funcție în privința judecătorilor.

Consiliul Superior al Magistraturii examinând sesizarea Procurorului General, contrar limitelor competențelor funcționale și principiilor care guvernează prezumția nevinovăției, a deliberat pe marginea existenței temeiului răspunderii penale în privința judecătorului Sergiu Arnăuț, pronunțându-se în absența ordonanței de punere sub învinuire asupra suspendării din funcție a acestuia, care, presupus este învinuit de comiterea faptelor prejudiciabile prevăzute de art.324 și 326 Cod penal. Nici la demersul Procurorului General și nici în ședința de examinare a demersului Procurorului General din 12 decembrie 2017, nu a fost prezentată ordonanța de punere sub învinuire a judecătorului Sergiu Arnăuț pentru pretinsele fapte prejudiciabile

reproșate. Mai mult, Consiliul Superior al Magistraturii nu a luat în considerare că anterior în acest caz Procurorul General nu a cerut consimțământul Consiliului Superior al Magistraturii pentru tragerea judecătorului la răspundere penală.

Specifică că, Consiliul Superior al Magistraturii nu a ținut cont de faptul că spre deosebire de prevederile codului muncii, în conformitate cu care, suspendarea operează doar în situația în care cauza penală este trimisă în instanța de judecată, iar infracțiunea este incompatibilă cu munca prestată, Legea cu privire la statutul judecătorului prevede că judecătorul poate fi suspendat din funcție dacă în privința lui se începe urmărirea penală. Consiliul Superior al Magistraturii nu a luat în considerare și nu și-a motivat soluția din 12 decembrie 2017 prin prisma constatărilor Curții Constituționale expuse în hotărârea nr.6 din 03 martie 2016, care a menționat că simplul fapt că persoana a fost recunoscută în calitate de bănuit pentru săvârșirea unei infracțiuni extrinsecă raporturilor sale cu activitatea profesională pe care o desfășoară și autoritatea publică din care face parte nu poate constitui drept temei pentru suspendarea raporturilor de serviciu. Curtea a menționat că legea nu trebuie să lase la libera opțiune a angajatorului sau a autorității publice decizia de a suspenda sau nu unilateral raporturile de serviciu fără a fi stabilite condiții, modalități și criterii clare și precise.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (2) și (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și pct. 12.3 din Regulamentul Consiliului Superior al Magistraturii, lucrările în ședință ale Consiliului Superior al Magistraturii se consemnează în proces-verbal și se fixează în stenogramă. În procesul-verbal se vor consemna prezența membrilor Consiliului Superior al Magistraturii și a altor participanți la ședință, conținutul dezbaterilor și hotărârea adoptată, problemele puse la vot și rezultatele votării. Însă, contrar acestor prevederi, în extrasul din procesul-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 813/36 din 12 decembrie 2017, nu este consemnat faptul dacă problema privind aplicarea măsurii procesuale de constrângere – suspendarea provizorie din funcție a judecătorului în Curtea de apel Chișinău, Sergiu Arnăuț, a fost pusă la vot, precum și care au fost rezultatele votării. O evidentă încălcare a procedurii legale este și faptul că, în hotărârea contestată, dar și în procesul-verbal al ședinței lipsesc date cu privire la numărul membrilor CSM care au votat „pentru” admiterea demersului Procurorului General, care au votat „contra” și care s-au abținut.

Invocă că, o altă încălcare a procedurii legale este că în hotărârea contestată și în procesul-verbal al ședinței lipsesc informații, argumente și analize care ar răspunde la întrebarea dacă Consiliul Superior al Magistraturii a respins demersul Procurorului General privind aplicarea măsurii procesuale de constrângere – suspendarea provizorie din funcție a judecătorului Sergiu Arnăuț în conformitate cu prevederile art. 200 Cod de procedură penală, ori dacă suspendarea din funcție a învinuitului Sergiu Arnăuț s-a făcut din oficiu, în temeiul art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea privind statutul judecătorului.

Reclamantul Sergiu Arnăuț a solicitat anularea hotărârii protocolare a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 12 decembrie 2017 privind întreruperea ședinței și înlăturarea provizorie a lui Sergiu Arnăuț și a avocatului acestuia din cadrul ședinței de examinare a demersului Procurorului General, Eduard Harunjen și anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.813/36 din 12 decembrie 2017 cu privire la demersul Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la

suspendarea din funcție a unui judecător, prin care Sergiu Arnăut a fost suspendat din funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău.

Totodată, reclamantul a solicitat, în temeiul art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, suspendarea executării hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 813/36 din 12 decembrie 2017 cu privire la demersul Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la suspendarea din funcție a unui judecător.

Prin încheierea din 18 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de către Sergiu Arnăut de suspendare a executării hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.813/36 din 12 decembrie 2017 cu privire la demersul Procurorului general, Eduard Harunjen, referitor la suspendarea din funcție a unui judecător (f.d. 83-87, vol.I).

Prin încheierea din 08 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție, cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Arnăut împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, a fost transmisă pentru examinare conform competenței Curții de Apel Chișinău (f.d. 49-51, vol.II).

Prin încheierea din 23 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins demersul Curții de Apel Chișinău înaintat prin încheierea din 23 septembrie 2019 privind strămutarea cauzei de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Sergiu Arnăut, spre judecare la o altă instanță de judecată competentă, cu restituirea pentru judecare la Curtea de Apel Chișinău, care este instanța competentă să examineze litigiul dat în prima instanță (f.d.103-105, vol.II).

Prin hotărârea din 23 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Arnăut Sergiu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 812/36 din 12 decembrie 2017 cu privire la examinarea în ședință închisă a demersului Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la suspendarea din funcție a judecătorului Arnăut Sergiu, și cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 813/36 din 12 decembrie 2017 cu privire la admiterea demersului Procurorului General, Eduard Harunjen privind suspendarea din funcție.

Instanța a constatat că hotărârea contestată a fost emisă de către autoritatea competentă – Consiliul Superior al Magistraturii și cu respectarea procedurii prevăzute de lege.

Argumentul reclamantului invocat în baza pct.4.9 lit.e) din Regulamentul Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit căruia s-au comportat într-o manieră neadecvată, contrar atribuțiilor principale de a asigura ocrotirea drepturilor, libertăților, onoare și demnității magistraților în condițiile legii și pct.6.19 din Regulamentul Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit căruia chestiunile de pe agenda ședinței se soluționează în prezența persoanelor a căror chestiuni se examinează, hotărârea contestată fiind emisă cu încălcarea procedurii prevăzută de lege, deoarece reclamantul și reprezentantul acestuia au fost înlăturați ilegal printr-o hotărâre protocolară de la examinarea acestei faze importante a procedurilor, fiind lipsit de posibilitatea de a aduce contraargumente, de posibilitatea de a se apăra în sensul art. 6 CEDO, și că în acea perioadă în sala de ședințe împreună cu ceilalți membri ai Consiliului Superior al Magistraturii a rămas Procurorul General, Eduard Harunjen, instanța l-a respins ca fiind neîntemeiat și irelevant cauzei, deoarece prevederile pct.9 din Regulament,

reglementează procedura de examinare a sesizărilor Procurorului General la pornirea urmăririi penale, iar procedura de examinare a demersurilor Procurorului General privind suspendarea din funcție se reglementează de pct.10 al aceluiași regulament. Suplimentar, instanța de judecată a menționat că potrivit pct.9.5 al Regulamentului, Consiliul va examina în ședință închisă, sesizarea Procurorului General, doar sub aspectul respectării condițiilor sau a circumstanțelor prevăzute de Codul de procedură penală pentru dispunerea pornirii urmăririi penale, reținerii, aducerii silite, arestării sau percheziției judecătorului, fără a da apreciere calității și veridicității materialelor prezentate.

Instanța de judecată a conchis asupra faptului că, după înregistrarea demersului Procurorului General, Eduard Harunjen, la Consiliu pe data de 05 decembrie 2017, în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 12 decembrie 2017, cu respectarea dispozițiilor art.8¹ alin. (2), 17, 18, 23 și 24 din Legea cu privire la statutul judecătorului și capitolului 9 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, Plenul Consiliului, examinând cererea verbală a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a acestei chestiuni, în temeiul hotărârii nr.812/36 din 12 decembrie 2017, cu vot unanim, a decis examinarea în ședință închisă a demersului Procurorului General, Eduard Harunjen, referitor la suspendarea din funcție a reclamantului, propunere susținută și de către avocatul reclamantului, prezent la ședință. În continuare, Plenul Consiliului, examinând demersul înaintat, materialele prezentate precum și argumentele participanților, prin adoptarea hotărârii nr.813/36 din 12 decembrie 2017, a dispus suspendarea din funcție a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Arnăuț Sergiu, și anume întreruperea temporară a activității de muncă a judecătorului.

Instanța a exclus orice teme și motiv care ar afecta legalitatea actului emis, iar argumentul invocat precum că a fost dispusă prin încheiere protocolară anunțarea unei întreruperi a ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, nu poate conduce spre admiterea viciilor de legalitate a actului contestat. La caz, obiectul examinării reprezintă hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a dispus suspendarea din funcție și nu pornirea urmăririi penale, iar suspendarea provizorie din funcție a unui judecător pe motivul pornirii urmăririi penale în privința acestuia, este reglementată de acte normative distinct și nu doar concomitent cu solicitarea acordului pentru pornirea urmăririi penale, or, pct.10 al regulamentului sus-citat, prevede expres dreptul discreționar al Consiliului Superior al Magistraturii de a suspenda judecătorul din funcție în legătură cu pornirea urmăririi penale în privința acestuia.

Argumentul reclamantului potrivit căruia o încălcare a procedurii la emiterea hotărârii contestate a constat și în lipsa la moment a ordonanței de începere a urmăririi penale emisă de procuror în privința lui Arnăuț Sergiu, prin care să fie dispusă aplicarea măsurii procesuale de constrângere respectivă în privința lui Sergiu Arnăuț, instanța de judecată l-a respins, deoarece, la emiterea hotărârii contestate, Consiliul Superior al Magistraturii a fost ținut limitativ doar de faptul constatării pornirii urmăririi penale și nu a examinat rezonabilitatea acordării permisiunii pentru pornirea acesteia.

Respectiv, instanța de judecată a concluzionat că, în situația când actele ce se referă la acuzarea în materia penală adusă judecătorului Arnăuț Sergiu, actele privind inițierea procesului penal, nota informativă a Inspecției Judiciare, cât și copia demersului Procurorului General din 05 decembrie 2017 au fost aduse la cunoștința lui

Sergiu Arnăuț, fapt confirmat prin actele anexate la materialele cauzei, cât și personal de către reclamant, lipsa fizică a ordonanței de punere sub învinuire la acel moment, nu justifică anularea hotărârii contestate.

Analizând legalitatea în fond a actului administrativ contestat, instanța de judecată a reținut că, în circumstanțele în care la examinarea demersului Procurorului General s-a constatat pornirea urmăririi penale în privința judecătorului Sergiu Arnăuț, Consiliul Superior al Magistraturii, în temeiul atribuțiilor funcționale atribuite de lege ca organ de autoadministrare judecătorească, în mod legal, a dispus suspendarea din funcție a judecătorului în privința căruia s-a pornit urmărirea penală, pentru comiterea unor infracțiuni în exercitarea funcției deținute. La acest capitol, argumentul reclamantului, potrivit căruia Consiliul Superior al Magistraturii nu avea dreptul să se expună asupra suspendării din funcție a unui judecător în cadrul procesului penal, instanța de judecată l-a respins ca fiind eronat, deoarece, prin lege, competența de a suspenda judecătorul din funcție, este indicată expres în atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin urmare, instanța a concluzionat netemeinicia pretențiilor acțiunii, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 12 decembrie 2017, prin care s-a dispus suspendarea lui Sergiu Arnăuț din funcție, a fost emisă cu respectarea normelor de drept, iar careva încălcări care ar duce la anularea acesteia, instanța nu a stabilit.

La 16 ianuarie 2020, Sergiu Arnăuț, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat împotriva hotărârii din 23 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 158-159), vol.II.

La 19 februarie 2019, Sergiu Arnăuț, reprezentat de avocatul Vasile Foltea a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva hotărârii din 23 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a hotărârii din 23 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi prin care să fie admisă acțiunea integral, conform pretențiilor indicate în cererea de chemare în judecată (f.d. 181-197, vol.II).

Recurentul a invocat că, instanța de judecată la examinarea pretenției ilegalității hotărârii protocolare de întrerupere a ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 12 decembrie 2017, nu a analizat legalitatea actului administrativ prin prisma triplului test al legalității care presupune legalitatea în fond a actului contestat, emiterea acestuia cu respectarea competenței și cu respectarea procedurii.

A menționat că instanța de fond s-a limitat la concluzia că procedura de examinare a demersului Procurorului General privind suspendarea din funcție este reglementată nu de pct. 9 dar de pct. 10 al Regulamentului Consiliului Superior al Magistraturii, însă instanța nu a ținut cont că procedura de examinare a demersurilor cu privire la aplicarea măsurilor procesuale de constrângere este reglementată de Codul de procedură penală. Din conținutul normelor Regulamentului, se observă că din oficiu Consiliul Superior al Magistraturii ar fi avut dreptul să dispună suspendarea unui judecător din funcție doar dacă dispunea admiterea sesizării Procurorului General de a permite pornirea urmăririi penale, reținerea, aducerea silită, arestarea sau percheziția acestuia, iar în cazul judecătorului Sergiu Arnăuț, Procurorul General nu a intervenit cu o asemenea sesizare.

A indicat că instanța de fond nu a luat în considerare că pct.9.5 al Regulamentului, a fost expus în redacția în care era reflectat în art. 23 alin. (2) al Legii nr.947-XIII din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii care a fost declarat neconstituțional prin hotărârea Curții Constituționale din 27 iunie 2017.

Astfel aplicarea de către instanță a normei caduce din pct.9.5 al Regulamentului Consiliului Superior al Magistraturii este contrară principiului legalității.

A specificat că motivarea necesității caracterului închis al ședinței în care s-a examinat demersul Procurorului General privind suspendarea judecătorului din funcție, nu a servit obiect de examinare a cauzei, de către reclamant fiind contestată hotărârea protocolară prin care s-a decis întreruperea ședinței pe 10 minute, Sergiu Arnăuț și avocatul acestuia fiind înlăturați din sala de ședințe. Astfel de către instanță nu au fost clarificate cerințele reclamantului. Totodată conform Regulamentului ședințele se înregistrează audio-video, însă la solicitarea lor nici în înregistrarea audio, nici în extrasul din procesul-verbal nu se conține partea ședinței în care procurorul ar fi prezentat membrilor Plenului materiale suplimentare pretinse a fi confidențiale.

A relatat că instanța de fond nu a luat în considerare că cererea de chemare în judecată prin care s-a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.813/36 din 12 decembrie 2017 a fost întemeiată pe prevederile art. 26 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, în vigoare la data emiterii actului contestat, potrivit căruia instanța de contencios nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

A specificat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii este afectată de un viciu fundamental exprimat prin lipsa de echitate a procedurilor, ori în ședința în care a fost prezent reclamantul și avocatul acestuia, suplimentar demersului Procurorul General nu a prezentat nici un act procedural care ar fi demonstrat: faptul că în privința lui Sergiu Arnăuț a fost pornită oficial urmărirea penală; faptul că acesta ar fi fost pus sub învinuire; faptul că în privința acestuia ar fi fost dispus prin ordonanța procurorului aplicarea măsurii procesuale de constrângere. Astfel au fost sfidate prevederile art. 177 alin. (1), art. 225 alin. (1), art. 304 alin. (1) Cod de procedură penală, care urmau a fi analizate în coroborare cu celelalte prevederi legale pe care s-a bazat Consiliul Superior al Magistraturii la emiterea hotărârii contestate. Prin urmare hotărârea privind suspendarea din funcția de judecător a reclamantului a fost emisă cu depășirea competențelor și drepturilor prevăzute de Legea privind Consiliul Superior al Magistraturii și Legea cu privire al statutul judecătorului, deoarece în competența Consiliului nu se regăsește dreptul de a aplica măsura procesuală de constrângere – suspendarea provizorie din funcție în privința judecătorilor.

A remarcat recurentul că în hotărârea contestată se face trimitere la art. 24 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, fără a fi indicată concret litera care reglementează temeiul de drept pentru care judecătorul a fost suspendat din funcție.

A accentuat că colegiul Curții Supreme de Justiție până la cercetarea tuturor materialelor, a făcut o concluzie importantă, precum că neindicarea de către CSM a temeiului de drept în baza căruia s-a dispus suspendarea din funcție a judecătorului Sergiu Arnăuț, acțiuni materializate prin neindicarea art. 24 alin. (1) lit.a) al Legii cu privire la statutul judecătorului, nu ar fi aplicabilă speței. Ca rezultat Colegiul Curții Supreme de Justiție încă la etapa preliminară a procedurilor a reținut grava încălcare admisă de CSM prin neaplicarea temeiului de drept prevăzut la art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la statutul judecătorului, din care considerent a fost respinsă cererea privind sesizarea Curții Constituționale, or nu întrunea condiția ca norma respectivă să fie aplicabilă în soluționarea cazului.

La 06 martie 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil recursul depus de Sergiu Arnăuț, or acesta nu

este motivat și nu conține temeuri concludente și serioase.

Conform art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul de admisibilitate consideră că, la demararea căii de atac a fost respectat termenul prevăzut de art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, deoarece hotărârea Curții de Apel Chișinău datează cu 23 decembrie 2019, recursul fiind depus la 16 ianuarie 2020 (f.d.158-159, vol.I), iar după recepționarea hotărârii motivate la 21 ianuarie 2020 (f.d.176) s-a depus motivarea recursului la 19 februarie 2020 (f.d. 181-197, vol.II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Sergiu Arnăut, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh